

polagoma vse perilo nanjo. Vse štiri ogle sta povlekla skupaj, da je nastal velik sveženj, katerega je moral Perun z vso svojo močjo vleči do vrtnih vrat.

Nato je pričel pes strahovito lajati, da so se v nekaj minutah prebudili vsi stanovalci hiše in pričeli gledati skozi okna. Hišni gospodar pa je prišel oborožen s puško na dvorišče. Pregledal je vse kote, zraven pa pogledoval Peruna, ki se je obnašal, kakor da je nor, in tekal vedno med vrtnimi vrati in svojim gospodarjem.

»Tu nekaj ni v redu!« je menil gospodar sam pri sebi in je sledil psu do vrtnih vrat. Tedaj je zgleдал veliki beli sveženj s perilom in takoj je vse uganil. Posvetil je z žepno svetilko po cesti, pa ni mogel zaradi teme (ravno je bil velik oblak pokril luno) ničesar opaziti. Svoji ženi, ki mu je prišla naproti, pa je zaklical: »Poglej, tatovi so

bili na dvorišču in so hoteli odnesti naše perilo! Naš zvesti Perun jih je pa z lajanjem zvedil; zato bo pa tudi dobil jutri celo klobasol!« Nato je pobožal Peruna in odnesel perilo v kuhinjo, kjer so ugotovili, da ni ničesar zmanjkalo.

Ko je bila prihodnji dan zbrana vsa družina okoli Peruna in ga hvallila, je bil pes ves nesrečen zaradi sramote, saj je bila vendar vse to le goljufija. Pozneje pa je rekel krokarju, ki je bil deležen dobršnega dela njegovih dobrot in poslastic: »Zahvaljujem se ti za tvojo dobro misel, toda mene je vseeno zelo sram, ker sem bil pohvaljen, čeravno sem zaslužil batine. V bodoče bom pa sam bolje čuval dom, da si bom obdržal svoj ugled!« Joko pa je bil zadovoljen, da je imel tako duhovite domisleke, in je od veselja plesal na prazni vrvi za perilo kakor kakšen cirkuški plesalec!

Amerikanski otroci — izumitelji

V amerikanskem muzeju za prirodopis v New-Yorku je pred kratkim razstavilo svoja dela 300 znanstvenih mladinskih krožkov, katerim pripada okrog 5000 učencev. Posebno zanimanje na tej pestri razstavi je vzbudil praktičen stroj za snaženje čevljev, katerega je izumil 13 letni deček, ki je pa izjavil, ko so mu čestitali k izumu, da mu leži ta stroj bolj pri srcu, kakor pa njegovi poskusi s preoblikovalcem izmieničnega v istosmerni tok.

Vsi razstavljeni predmeti so bili narejeni na najcenejši način, večinom iz stare šare, ki so jo mladi izumitelji nabrali po podstrešjih, kletah, na avtomobilskih pokopališčih in pri starinarjih. Iz neporabne stiskalnice za citrone, nerabnih avtomobilskih sestavin in delov starih igračk, iz gumijaste vrvice in

motovil za sukanec je sestavil neki deček cel kinematograf. Na razstavi smo videli iz najpreprostejših sredstev napravljeno fotoelektrično celico, ki je upravljala hišni zvonec in odpirala vrata, nato teleskop, ki je v razdalji pol kilometra naznanjal čas žepne ure, relief luninega gorovja in še druge z veliko spretnostjo izvršene tehnične reči. Otroci med 8. in 9. letom so pokazali terarij (stekleno kletko za plazilce in rastline), ki je bil namenjen mestu Manhatanu za konserviranje (ohranjanje) divje rastočih redkih cvetic. Neka druga skupina si je izmislila pravecato »tovarno za sočivje,« kjer so gojili rastline pod točno kontroliranimi pogoji.

Za najboljše izdelke so bile razpisane nagrade v vrednosti 3000 dolarjev (približno 120.000 dinarjev). Za dodelitev nagrade je bilo merodajno posebno izumiteljsko znanje in smisel za praktično uporabljivost.